

Bruxelles, 4 octombrie 2018
(OR. en)

12856/18

**Dosar interinstituțional:
2018/0108(COD)**

JAI 971
COPEN 336
CYBER 223
DROIPEN 149
JAIEX 128
ENFOPOL 491
DAPIX 303
EJUSTICE 131
MI 690
TELECOM 324
DATAPROTECT 207
CODEC 1606

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Consiliul
Nr. doc. ant.:	12115/18
Subiect:	Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind ordinele europene de divulgare și de păstrare a probelor electronice în materie penală - Dezbateri de orientare

1. În iunie 2016, Consiliul a lansat un apel pentru o abordare comună la nivelul UE pentru îmbunătățirea justiției penale în spațiul cibernetic. În special, Consiliul a solicitat măsuri care să simplifice cooperarea cu prestatorii de servicii cu sediul în afara UE și care să pună la dispoziția autorităților de aplicare a legii și autorităților judiciare instrumente rapide pentru obținerea de probe electronice. După un amplu proces de consultare cu experți, cu statele membre și cu părțile interesate relevante, Comisia a prezentat, în aprilie 2018, o propunere de regulament privind ordinele europene de divulgare și de păstrare a probelor electronice în cadrul procedurilor penale („propunerea”)¹.

¹ Documentul 8110/18.

Propunerea urmărește să introducă un mecanism care să ofere o alternativă la instrumentele existente în materie de cooperare internațională și de asistență juridică reciprocă. Aceasta abordează în mod specific problemele generate de caracterul volatil al probelor electronice și de chestiunea „pierderii localizării” prin stabilirea de noi proceduri care să permită un acces transfrontalier rapid, efectiv și eficace.

2. Propunerea are la bază și duce mai departe principiul recunoașterii reciproce, astfel cum este prevăzut la articolul 82 alineatul (1) din TFUE, asigurând totodată securitatea juridică pentru autorități, pentru prestatorii de servicii și pentru persoanele afectate. Propunerea prevede posibilitatea ca, sub rezerva respectării anumitor norme, o autoritate judiciară din statul emitent să poată emite o hotărâre adresată în mod direct unui prestator de servicii din alt stat membru sau reprezentantului legal al acestuia. Nu este necesar ca, în această etapă, să fie implicată autoritatea judiciară din statul membru în care își are sediul prestatorul de servicii sau reprezentantul acestuia. Autoritatea respectivă nu ar urma să intervină decât pentru a recunoaște și a pune în aplicare o hotărâre, în cazul în care prestatorul de servicii nu se conformează acesteia.
3. Având în vedere cerințele operaționale și aspectele tehnice specifice legate de accesul la probele electronice, numeroase state membre au salutat direcția propusă, subliniind necesitatea unei soluții practice eficace și rapide, care să se bazeze pe încredere reciprocă.
4. Alte delegații au exprimat diverse preocupări și au propus introducerea obligației de a oferi unui alt stat membru posibilitatea de a se implica în procedură prin transmiterea unei notificări autorităților judiciare ale statului membru respectiv, ceea ce ar face posibilă o evaluare a legalității hotărârii și a eventualelor obstacole din calea executării acesteia. În funcție de rezultatul respectivei evaluări, autoritățile judiciare ar urma să aibă posibilitatea de a formula obiecțiuni împotriva executării hotărârii.

5. Experții au discutat pe larg două soluții pentru o astfel de procedură de notificare:

- trimiterea notificării către statul membru al prestatorului de servicii sau al reprezentantului său legal ori
- trimiterea notificării către statul membru al persoanei ale cărei date fac obiectul solicitării.

6. Dezbaterile au arătat că există sprijin, dar și îndoieli în ceea ce privește atât soluția prevăzută în proiectul de regulament, cât și diferitele propuneri vizând notificarea.

Întrucât acest aspect ține de esența propunerii, el ar trebui clarificat în interesul bunei derulări a negocierilor. Prin urmare, Președinția întreabă miniștrii:

- dacă confirmă abordarea prevăzută în proiectul de regulament sau
- dacă doresc să modifice această abordare prin introducerea unui sistem de notificare.

În acest din urmă caz, care este statul care ar trebui notificat (statul membru de executare sau statul membru al persoanei afectate).

Având în vedere progresele realizate până în prezent și pentru a asigura încheierea la timp a negocierilor, până în luna decembrie, Președinția îi invită pe miniștri să ia în considerare o soluție de compromis, prin care o notificare să fie transmisă, *spre informare*, autorităților din statul membru de executare sau din statul membru al persoanei afectate. Pe această bază, autoritatea notificată poate lansa consultări cu statul membru emitent, fără a avea dreptul de a ridica obiecțiuni față de executarea ordinului.